

અક્ષમ યુથ

એપ્રિલ ૨૦૧૮ ગુજરાતી

દાદા ભગવાન પરિવાર

₹20

શાબ્દોની અસર

4

સંત કબીર

6

શાષ્ટોની અસર પાછળનું વિજ્ઞાન

8

અક્રમ પીડિયા

10

શાષ્ટોની અસરના બે પાસા

12

જ્ઞાની વિથ ચુથ

14

દાદાશ્રીના પુસ્તકની જલક

16

રાજએ રોલ્સ રોયસ ગાડી કચરો ઉપાડવા માટે કેમ વાપરી ?

18

ભગવાન મહાવીર

21

પર્મલ

22

પર્મી કલમ

23

સમર કેચ્ય ૨૦૧૮**તંત્રી**

ડિસ્પ્લા મહેતા

વર્ષ: ૫, અંક : ૧૨

સાંશે અંક : ૬૦

ઓપ્રિલ ૨૦૧૮

સંપર્ક સૂત્ર :

જ્ઞાનીની છાયામાં,

ત્રિમંદિર સંકુલ, સીમંઘલ સીટી,

અમદાવાદ-કલોલ હાઇવે,

મુ.પો. - અદાલજ

જી.ગાંધીનગર-૩૮૨૪૨૧, ગુજરાત.

જોન : (૦૭૯) ૩૬૮૩૦૧૦૦

email: akramyouth@dadabhagwan.org

website: youth.dadabhagwan.org

store.dadabhagwan.org/akram-youth

Printer & Published by

Dimple Mehta on behalf of

Mahavideh Foundation

Simandhar City, Adalaj -

382421. Taluka & Dist - Gandhinagar

Owned by

Mahavideh Foundation

Simandhar City, Adalaj -

382421. Taluka & Dist - Gandhinagar

Published at

Mahavideh Foundation

Simandhar City, Adalaj -

382421. Taluka & Dist - Gandhinagar

Printed at : Amba Offset

B-99, GIDC, Sector-25,

Gandhinagar – 382025.

Gujarat.

Total 24 Pages with Cover page

Subscription

Yearly Subscription

India : 200 Rupees

USA: 15 Dollars

UK: 12 Pounds

5 Years Subscription

India : 800 Rupees

USA: 60 Dollars

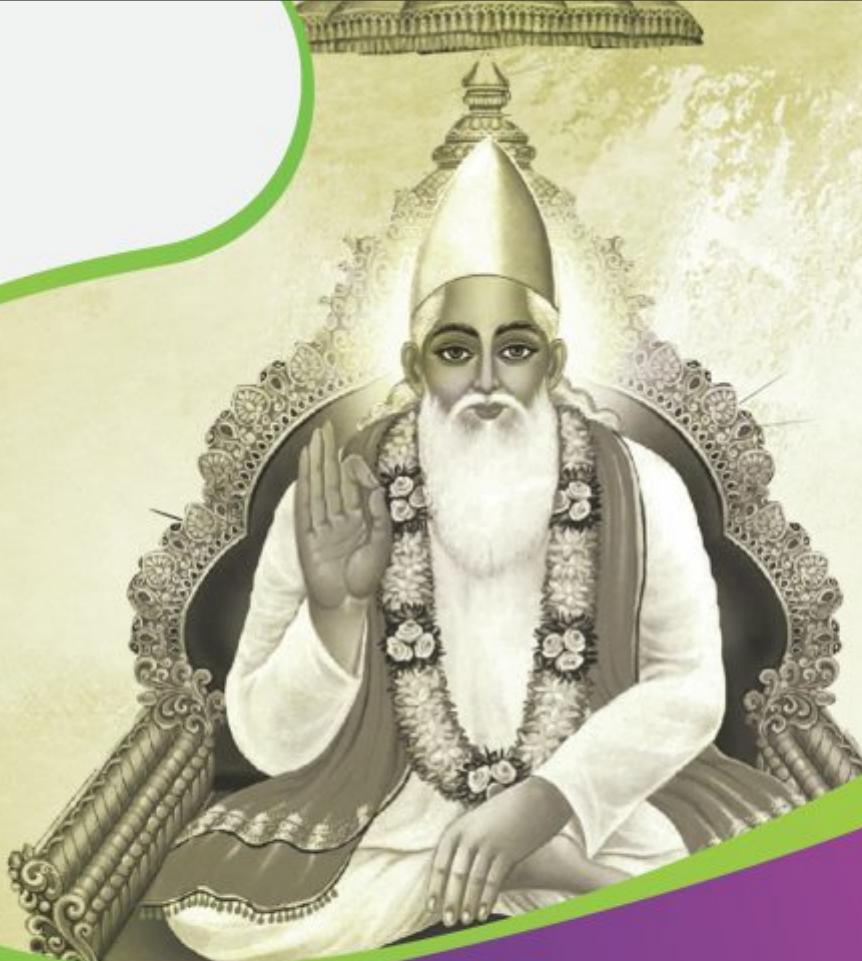
UK: 50 Pounds

In India, D.D. / M.O. should be drawn
in favour of "Mahavideh Foundation"
payable at Ahmedabad.

આપણે કેવું બોલીએ છીએ? કેટલા
 શાણ બોતીએ છીએ? આપણી
 બોલવાની શોલી કેવી છે? આપણા
 વ્યક્તિત્વમાં વાણી ઘણો મોટો ભાગ
 ભજવે છે. સવારે જાગ્યા ત્વાંથી સૂતા
 સુધી અવિરત વાણીનો વ્યવહાર
 દરેકનો ચાલતો જ હોય છે!
 મનુષ્યજીવનમાં વાણી આવ્યે પંદરેક
 હજાર વર્ષ થયાં! શાણોથી તો આપણે
 જગત જુતી શકીએ અને શાણોથી
 આપણે મિત્રને દુશ્મન અને દુશ્મનને
 મિત્ર બનાવી શકીએ છીએ. જીવનમાં
 સફળતા મેળવવી હોય તો એ વાત
 દ્યાનમાં રાખવી જરૂરી છે કે આપણે જે
 બોલીએ છીએ તેનાથી દુનિયા આપણને
 જુએ છે. આપણે જે કર્મ કરીએ છીએ
 તેનાથી દુનિયા આપણને માપે છે.
 વાણીનો વ્યવહાર બે રીતે પરિણામતો
 હોય છે. કડવો ચા તો મીઠો! મીઠો તો
 છોંશો છોંશો ઉિતરી જાય પણ કડવો ગળે
 ન ઉિતરે! કડવા-મીઠા બન્નેમાં
 સમભાવ રહે, બેઉ સરખી જ રીતે
 ઉિતરી જાય એની સમજ જ્ઞાનીઓ
 આપતા હોય છે! આ કાળને આદીન
 વાણીના સિદ્ધાંતોને લગતા તમામ ફોડ
 પરમ પૂજ્ય દાદાશ્રીએ આચા છે જે
 આપણે આ અંકમાં વિસ્તારપૂર્વક
 સમજુશું.
 -દિલ્લી મહેતા

સાધુની
સાધુની
સાધુની
સાધુની
સાધુની

સંત કબીર

વિશ્વના સર્વશ્રેષ્ઠ કવિઓમાં જેમની ગણના થાય છે એવા ૧૫મી સદીમાં થઈ ગયેલ ફિલસ્ફુઝ, સૂઝી સંત કબીર એ ભારતના આધ્યાત્મિક આકાશમાં ચમકતો સિતારો છે. એમના દોહાઓમાં નાના બે વાક્યોમાં ખૂબ જ ઊંડું તત્ત્વજ્ઞાન અને પ્રેરણાત્મક સંદેશ સમાયેલો હોય છે. ઉદાહરણ તરીકે આ દોહાઓ જોઈએ.

મીઠા અબ સે બોલીએ સુખ ઉપરે ચાહુ ઔર વશીકરણા વણ મંત્ર હૈ તજુએ વચન કઠોર

કબીર સાહેબ કહે છે બધાની સાથે પ્રેમથી અને મીઠાશથી બોલો. એનાથી ચોમેર સુખનું
વાતાવરણ ઊભું થશે. કઠોર વચનનો ત્યાગ કરીને પ્રેમથી સૌને જુતી લો. મીઠી વાણી
બીજાને વશમાં રાખવાનો મંત્ર છે.

ઔંસિ બાની બોલીએ મનકા આપા ખોગ, ઓરન કો શીતલ કરે આપ હી શીતલ છોગ

વાણી એવી નહીં હોવી જોઈએ જેમાં અહુંકાર વ્યક્ત થતો હોય. જે લોકો મધુર વાણી
દ્વારા બીજાને શાતા આપે છે તેને એવી જ ઠંડક અને શાતા પ્રાપ્ત થાય છે.

શાંદ બરાબર ધન નહીં એ કોઈ આને બોલ દીરા તો દામેં મિલે શાંદકા મોલ ન તોલ

કબીર સાહેબ તેમના દોહામાં કહે છે શાંદો જેવું કોઈ ધન નથી પણ આ વાત એ જ
લોકો જાણી શકે જેમને શાંદોની અને વચનોની કિંમત હોય. ધન હોય તો દીરા મળી
શકે પણ શાંદોની કોઈ કિંમત નથી, તે અમૂલ્ય છે.

કારા કિસકા ધન દુરા કોગલ કિસકો દેત મીઠા શાંદ સુનાગ કે જરા અપના કર દેત

શાંદો માણસોને જોડે છે અને તોડે છે. એક કટુ વચન સંબંધોને વેરણાછેરણ કરી નાખે છે
કઠોર વચનો કદી ભૂલાતા નથી. કાગડા અને કોયલના ઝપ રંગમાં કોઈ ફરજ નથી. ફરજ
માત્ર એટલો છે કાગડાની વાણી કર્કશ છે અને કોયલની વાણી મીઠી છે. મધુર અવાજથી
કોયલ પ્રિય બની છે. તેનો ટહુકો સાંભળવો ગમે છે. શાંદોમાં મીઠાશ અને વાણીમાં
મધુરતા હોય તો આ જગત તમારું છે.

શાબ્દોની અસર પાછળનું વિજ્ઞાન

કોઈનું હૃદય ભાંગવા હથિયારોની જરૂર નથી પડતી એના માટે તો શાબ્દો જ પૂરતા છે. આ સત્ય છે.

એમ. ડી. (ડૉક્ટર ઓફ મેડિસિન)ની પદવી ધરાવતા - એન્ડ્રૂ વ્યુબર્ગ અને માર્ક રોબર્ટ વોલ્ડમેનના મત મુજબ, શાબ્દો હકીકતમાં તમારા મગજને બદલી શકે છે.

તેઓ પોતાના પુસ્તક “શાબ્દો તમારા મગજને બદલી શકે છે”માં જણાવે છે, “એક જ શાબ્દમાં એટલી શક્તિ છે કે જે શારીરિક તથા ભાવનાત્મક દબાણને નિયંત્રિત કરનારા જુન્સની અભિવ્યક્તિ પર પ્રભાવ પાડે છે.”

એક જ નકારાત્મક શબ્દ આપણા મગજમાં રહેલા ભયના કેન્દ્રની પ્રવૃત્તિને વધારી શકે છે. તે એવા ડઝનબંધ દબાણ ઉત્પણ્ણ કરુનારા હોર્મોન્સ તથા સંદેશવાહક મગજતંતુ છોડે છે કે જે આપણા મગજના નિયોજિત કાર્યમાં અવરોધ ઉત્પણ્ણ કરે છે. (ખાસ કરીને તર્કશાસ્ત્ર, વિવેકબુદ્ધિ તથા વાણીના સંદર્ભમાં આ સાચું છે.) ન્યુબર્ગ અને વોલ્ડમેન એવું લખે છે કે, “આકરા શબ્દો મગજમાંથી એવા ચેતવણીઓ સંદેશા મોકલે છે કે જે કાનની બૂટના આગળા ભાગમાં રહેલા તર્કશાસ્ત્ર અને વિવેકબુદ્ધિના કેન્દ્રોને અમુક અંશે બંધ કરી દે છે.”

તમારા મગજમાં એક હકારાત્મક અને આશાવાદી શબ્દ પકડી રાખવાથી તમે તમારી કાનની બૂટની પ્રવૃત્તિને સતેજ કરો છો. આપણી વ્યક્તિગત શક્તિઓ ખીલવવા તથા બિંદગીને સુધારવા અત્યંત શક્તિશાળી ઓજારો એવા શબ્દોને વાપરી શકીએ છીએ. છતાં પણ ઘણીવાર આપણે જોલતા, વાંચતા કે પોતાના વિચારોને ખુલ્લા કરતાં શબ્દોમાં સભાગ નથી હોતા. હા, બીજાના શબ્દો પણ આપણા વ્યક્તિગત સ્પંદનોને અસર કરી જાય છે. કોઈ કાયમી ફરિયાદી કે જે બધા જ પ્રકારના નકારાત્મક વલણો ધરાવે છે, એની સાથે થોડીક ક્ષાળો પસાર કરતાં જ તમારી બધી જ શક્તિઓ દ્વીપા થઈ ગઈ હોય એવું લાગશે. શબ્દોમાં ખૂબ જ તાકાત છે, માટે શબ્દો અને મિત્રોની પસંદગી ખૂબ જ સમજણપૂર્વક કરો.

જાપાનીઝ વૈજ્ઞાનિક મસરૂ ઈમોટોએ પાણી પર એક પ્રયોગ કર્યો. શા માટે? કારણ કે, ખુલ્લી હવા કરતાં પાણીમાં દ્વાનિના સ્પંદનો ચાર ગણી જડપથી પ્રવાસ કરે છે. આપણા શરીરમાં ૭૦% થી પણ વધુ પાણી છે. એ હકીકત પર વિચાર કરીએ તો તમને સમજાશે કે નકારાત્મક શબ્દોના સ્પંદનો કેટલા વેગપૂર્વક આપણા કોષોમાં પડધા પાડે છે. આપણા પ્રાચીન ગ્રંથો મુજબ જુવન અને મૃત્યુ આપણા શબ્દો ઉપર નિર્ભર છે. અને આ માત્ર કહેવા માટે નથી, એમાં તથ્ય પણ છે.

આપણી પાસે આપણી દુનિયા બદલવાની તાકાત છે અને બિંદગીમાં ઊર્જાશક્તિ ભરવા માટે શબ્દોને સમાનતાથી વાપરવા એ અનેક ઉપાયોમાંનો સૌથી વેગવંતો ઉપાય છે.

અક્રમ પીડિયા

નામ : આચુષ મહેતા

ઉંમર : ૧૮ વર્ષ

Cયા વર્ષની જ વાત છે કે જયારે બદા વિદ્યાર્થીઓ ફાઇનલ પ્રોજેક્ટના પ્રેગન્ટેશન માટે ફોર્મલ ડ્રેસમાં કૉલેજ પહોંચી ગયા હતાં. બરાબર ૧૦ના ટકોરે પ્રેગન્ટેશન ચાલુ થઈ ગયું. એક પછી એક બદા ગૃહુપ પોતપોતાનું પ્રેગન્ટેશન આપતા હતાં. અને થોડીવારમાં જ અમારા ગૃહુપનો વારો આવી ગયો. અને અમે પ્રેગન્ટેશન માટે લેપટોપ, વગેરે ની ગોઠવણી કરવા લાગ્યા. બદા નર્વસ તો હતાં જ પણ બદ્યું સરસ ગોઠવાઈ ગયું. ત્યાં જ સિદ્ધાર્થ મને પેન ડ્રાઈવ કે જેમાં પ્રેગન્ટેશન છતું એ આપવા જણાવ્યું. મેં પેન્ટના ખીસામાં હાથ નાખ્યો પણ તેમાં તો પેન ડ્રાઈવ હતી જ નહીં. મેં બીજા ખીસામાં જોયું. શાર્ટનું ખીસું તપાસ્યું. બેગમાં જોયું પણ તે ન જ મળી. સિદ્ધાર્થ મને પેન ડ્રાઈવ શોદ્યા જોઈ ગુસ્સેથી બોલ્યો, “આચુષ, તને આટલું નાનું કામ આચ્યું, તું એ પણ સરખું ન કરી શક્યો. દ્યાન ક્યાં હોય છે તારું, મંદબુદ્ધિ?” આજુબાજુના બદા મારી સામે જોવા લાગ્યા. ભૂલ તો મારાથી થઈ હતી. આ પ્રેગન્ટેશન માટે મેં ખૂબ મહેનત કરી હતી. મેં મમ્મીને ફોન કરીને ઘરે પેન ડ્રાઈવ શોદ્યા કહ્યું, ત્યાં જ મમ્મીને મારા સ્ટડી ટેબલ પરથી એ મળી ગઈ. ટીચરને ખૂબ વિનંતી કરીને અમારું પ્રેગન્ટેશન થોડું મોડું કરાવ્યું અને હું થોડી વારમાં ઘરે જઈને પેન ડ્રાઈવ લઈ ચાલ્યો. અમારો વારો આવતા અમે જેવા સ્ટેજ ઉપર ગયા ત્યારે પાછળથી અમુક છોકરાઓ “મંદબુદ્ધિ... મંદબુદ્ધિ” કહી મારી મશકરી કરવા લાગ્યા. ગુર્સો કાબુમાં રાખીને મેં પ્રેગન્ટેશન તો આચ્યું પણ “મંદબુદ્ધિ” શર્દુ કેટલાય દિવસો સુધી મારા કાનમાં ગુંજતો રહ્યો. અને ફરીવાર કોઈ મારી મશકરી કરશે એ ડરથી મેં સિદ્ધાર્થ સાથે મિત્રતા તોડવાની સાથે કૉલેજ છોડી દેવાનું પણ વિચારી લીધ્યું હતું. ત્યાં જ એક દિવસ સવારે મારા મોબાઈલની એ-કનેક્ટ એપમાં ટુકેર્ઝ એનર્જીઝરનું નોટીફીકેશન આવ્યું. જેના ઉપર કિલેક કરતાં જ મિનિટનો એક વિડિઓ આવ્યો...

પ્રશ્નાકર્તા : જય સચ્ચિદાનંદ. પૂજ્યશ્રી, મારી કોઈ મશકરી કરતું હોય અને સામેવાળાને એમ લાગે કે મને દુઃખ નથી થતું પણ મને અંદર દુઃખ થતું હોય તો મારે સામેવાળા સાથે કેવો વ્યવહાર કરવો જોઈએ? અને મને એ મસ્તીની અસર ન થાય એ માટે શું ગોઠવું?

પૂજ્યશ્રી : અસર ન થાય એવા થઈ જવાનું, કોઈ કહે તું એવો છે તો કહેવાનું, હા ભાઈ, પહેલેથી એવો જ છું; અક્કલ વગરનો કહે તો કહેવાનું પહેલેથી જ ઓછી છે, તને આજે ખબર પડી એમ છસતાં-છસતાં ઊડાડી દેવાનું. એ મશકરીના ભોગવટામાં નહીં આવવાનું અને જો ભોગવટામાં આવોને તો પેલાને વધારે મશકરી કરવાની મજા આવે ને આપણને વધારે ભોગવટા આવે. એના કરતાં આપણે હસ્તી-મજાક કરીને અથવા તો બરાબર છે, બીજું શું કહે છે, ચાલો, દીમે-દીમે ઊડી ગયું પછી એટલે એ અડવા નહીં દેવાનું. આ લોકોને તો અજ્ઞાન છે, એટલે શું? બુદ્ધિ, અહુંકાર, એટલે માણસને કહે ને કે કોઈને છંછેડો નહીં, કંઈ ડખો કરી આવે ત્યારે જ મજા આવે. પોતાની અંદર જીપ નથી, શાંતિ નથી એટલે બીજાને છંછેડે, મજાક કરે દુઃખ આપી આવે ત્યારે એને સુખ આવે. એટલે આપણે જેટલા દુઃખી થઈએ એટલી વધારે મજા આવે દુઃખ આપવાની. આપણે દુઃખી ન થઈએ તો પછી, જેમ કોઈ દોરડું ખેંચતું હોય પછી આપણે ખેંચ્યું જ નહીં તો પછી એને ખેંચવાની મજા આવે? દોરડું આપણે ઢીલું જ મૂક્યું હોય તો પછી એને મજા જ ન આવે. આપણે પકડયું ને એટલે વધારે મજા આવે, હવે ખેંચીશ બરાબર. આપણે અડવાજ નહીં દેવાનું.

આ વિડિઓ જાણે મારા માટે જ આવ્યો હોય એવું મને લાગ્યું. અને મેં કોલેજ તથા મિત્રતા તોડવાને બદલે પૂજ્યશ્રીએ જણાવ્યા મુજબ કરવાનું વિચાર્ય અને એમાં સફળ થયો.

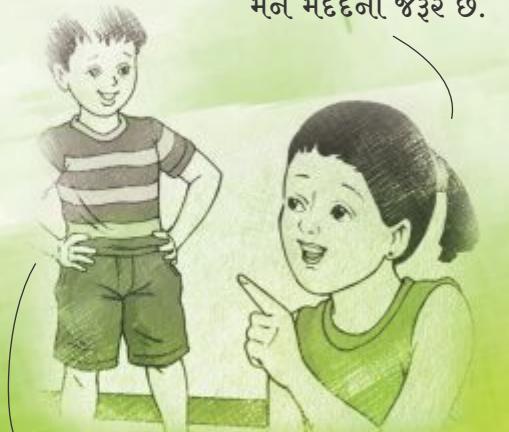
શાંદોણી ખસરના બે પાસા

મને પ્રોજેક્ટમાં
મદદ કરીશ ?

શાંદોણી પોકીટીપ ખસર

ખ્લોજ, ભાઈ...
મને મદદની જરૂર છે.

શાંદોણી નેગેટીવ ખસર

તું વિચારી લે... જો મને ના પાડીશ તો
મમ્મીને પેલા હિવસ વિશે કહી દઈશ.

અથવા

જે થાય એ કરી લે.
હવે તો મદદ નહિ જ કરું.

આ વખતે તાણું
રીજલ કેમ
આટલું જ આવ્યું ?

મને લાગે છે કે આ બધું મોબઈલના કારણે છે.
આખો દિવસ મોબઈલમાં જ ટાઈમ બળાડે છે.

શાંદોણી પોકીટીવ અસર

સોશેની મમ્મી-પાપ્પા,
હવે હું ધ્યાન રાખીશ.
તમારી વાત આચી છે.

શાંદોણી નેગેટીવ અસર

ઓકે, તો મોબઈલ બંધ,
જમવાનું બંધ, પાણી
પીવાનું બંધ, સ્કૂલે જવાનું
બંધ, બધું જ બંધ...

શાની વિથ ચુથ

પ્રશ્નકર્તા: બોલાયેલા
શાણોની અસર એટલે શું?
આપણે કંઈક બોલીએ અથવા તો
કોઈક આપણાને કહું તો અસર
થઈ જાય, અથવા તો અમુક
લોકો એવા હોય કે મોટીવેશનલ
સ્પીચ આપે તો આપણે એની
અસરમાં આવી જઈએ, અમુક
લોકો નેગેટિવ બોલે છે તો એની
અસરમાં આવી જઈએ છીએ.
મતલબ “‘અસર એટલે શું’”
અને “‘કેવી રીતે થાય?’”

પૂજ્યશ્રી: આપણી
બહેનપણી બોલાવે કે આ કિંધા
તો આવી છે અને તેવી છે, એટલે
આપણે જોઈએ કોણ બોલે છે
જોઈએ ને? એ જુઓ છો ને ત્યારે
અવાજ ખબર પડે કે મારી

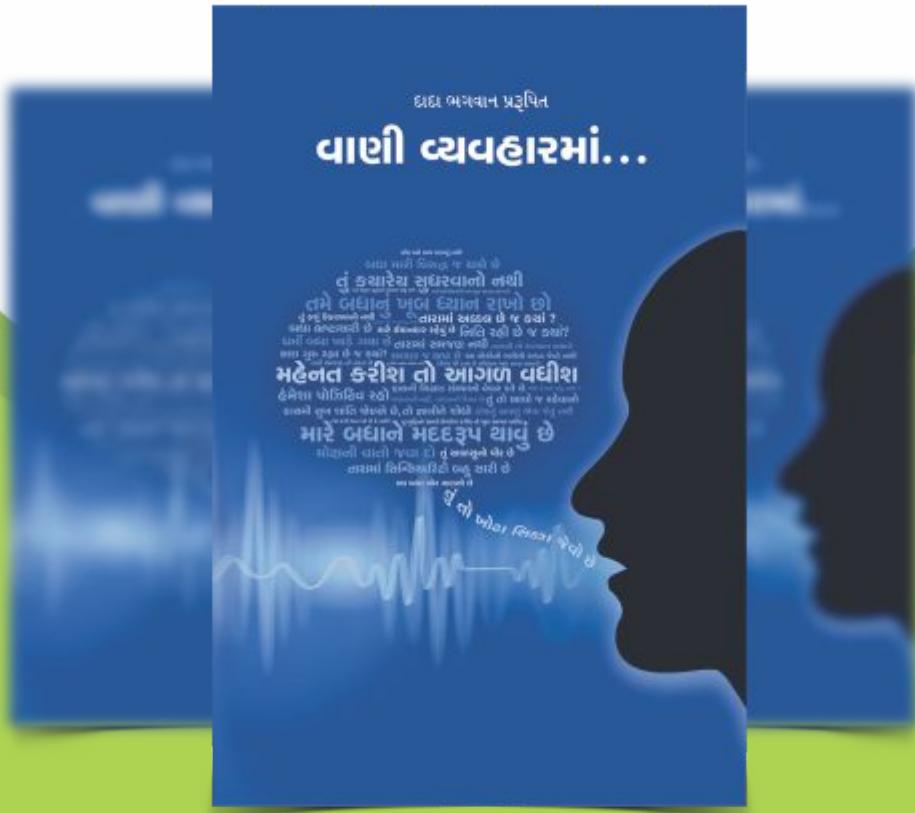

બહેનપણી આ બોલે છે, મારે માટે બોલે છે, અને આપણી સામે આંગળી ચીંધતી હોય ને એટલે આપણને લાગે આ તો મારે માટે બોલે છે. એટલે આ બુદ્ધિ રિસીવ કરે છે. બુદ્ધિ પકડેને એટલે એને અસર ચાલુ થાય કે મારું અપમાન કર્યું, મારે માટે નેગેટિવ બોલે છે, મારી નિંદા કરી, મારું ખરાબ બોલ્યા અને સારું બોલ્યા હોય તો ગલગલિયા થાય, હું પહેલેથી સારી જ છું ને! મને કહે છે સારું છે, મારા વખાણ કરે છે એટલે પહેલાં બુદ્ધિ પકડી લે છે અને પછી અહૂંકાર ભોગવે છે. અને નેગેટિવ હોય, અવળા શષ્ઠી બોલાયા હોય તો પછી મનમાં અને ચિત્તમાં બદ્ધે ભોગવટા ચાલુ થઈ જાય. મન બતાડ બતાડ કરે ચા તો આવી જ છે, પોતાનું ઠેકાણું નથી અને મારું ખરાબ બોલે છે. એને તો આવું છે ને તેવું છે. એટલે આ બુદ્ધિ પકડે પછી આ બધા તોફાન ચાલુ થાય. એટલે બોલાયેલા શષ્ઠી, ખરેખર કોઈકે આમ પથરો ફેંક્યો અને પડ્યો હોય બાજુમાં અને કહે કે તેં મારા પર પથરો ફેંક્યો? ફક્ત માને જ છે ને. એણે ફેંક્યો હોય આમ જ રમત-રમતમાં અને બાજુમાં પડ્યો હોય તોય કહે કે મારા પર ફેંક્યો, હું તને મારીશ.

અને જો જ્ઞાન હોય, પ્રજ્ઞા હાજર હોય, મને કોઈ કહે તમે આવું કરો તો હું એ દીપકને કહું કે, ‘દીપક, લ્યો, તારો લોચો આવ્યો બહાર, તારા ગોટાળા બહાર પડ્યા, જો તેં ભૂલો કરી છે, હવે ધોઈ નાખ. એને કેમ વાંકું થયું આપણાથી? એટલે આપણી ભૂલ છે’. એટલે હું અંદર દીપકને જુદો જ રાખું. તો પછી મને અસર ન થાય. બુદ્ધિ હાજર ન હોય અને પ્રજ્ઞા શક્તિ હાજર હોય, તો અસર ન થાય અને સોલ્યુશન આવી જાય. ભોગવટા વગર સોલ્યુશન આવે.

એવું જ આ શષ્ઠી હવામાં ફેંકાય છે. મારે માટે બોલાયા, મને કહે છે, એ બુદ્ધિ પોતે રિસીવ કરે છે, અને પછી એની અસરોમાં આવી જાય છે. અવળા બોલાયા હોય તો દુઃખની અસરમાં આવે અને સવળા બોલાયા હોય તો મીઠાશનની અસરમાં આવે. હવે એની પણ આગળ સાચન્સ એ છે કે આપણા કોંગીઝની અસર આપવા માટે આ શષ્ઠી બોલાય છે. એટલે આપણે સમજવું જોઈએ કે એ વાંકું બોલે છે ને તો મારા કર્મના ઉદ્યયથી બોલે છે, એનો દોષ નથી. અપમાન કરે તો મેં મોકલ્યું હશે એ પાછું આવ્યું. મેં સારું કર્યું હોય તો સારું આવે છે, ખરાબ કર્યું હોય તો ખરાબ આવે છે. સમાધાન માટે આપણી પાસે કંઈક ચાવી હોવી જોઈએ નહીં તો પછી અવળી અસર થયા કરે.

દાદાશ્રીના પુસ્તકની ઝલક

પ્રશ્નકર્તા : વચનબળ કેવી રીતે પ્રાપ્ત થાય ?

દાદાશ્રી : લોકો મને પૂછે છે કે, ‘આપનામાં વચનબળ કેમ છે ને અમારું વચનબળ નથી’ પૂછે કે ના પૂછે તો પછી આપ્તસૂખમાં જવાબ લખ્યો છે, વાંચો જોઈએ.

પ્રશ્નકર્તા : “એક પણ શાણ મશકરી માટે ના વાપર્ય હોય, એક પણ શાણ ખોટો સ્વાર્થ, પડાવી લેવા માટે ના વાપર્ય હોય, વાણીનો દુરૂપયોગ ના કર્યો હોય. પોતાનું માન વધે એટલા માટે વાણી ન બોલ્યા હોય તો એવું વચનબળ સિદ્ધિ થાય.”

(આપ્તસૂખ)

વચનબળ, જ્ઞાનીના !

દાદાશ્રી : આ જવાબ આપને સમજમાં આવે છે. જવાબ બરાબર લાગે છે ? આ પ્રમાણે કરે તો પોતાને ફાયદો ન થાય ? ભલે અજ્ઞાન દશામાં છે. પણ આ પ્રમાણે કરે તો અવશ્ય વચનબળ ઉત્પણ થાય.

પછી “પોતાની સેફ સાઈડ માટે જૂહું બોલો તો ક્યાંથી વચનબળ રહે.” (આપ્તસૂત્ર)

હા. પોતાની સેફસાઈડ માટે જૂહું બોલવાનું થાય તો ક્યાંથી પછી વચનબળ ઉત્પણ થાય. વચનબળ કોને હોય ? જેને જગતસંબંધી કોઈ સ્પૃહા ના હોય. પછી ભલે આત્મા પ્રાપ્ત ના કર્યો હોય. પણ એ વચનબળ યોહું જ હોય. વચનબળ શી રીતે જતું રહ્યું છે ? આ વાણીનો દુરુપયોગ કર્યો તેથી. લોકોને મુશ્કેલીમાં મૂક્યા, લોકોને ખખડાવ્યા, ફૂતરાને બીવડાવ્યા, પ્રપંચ કર્યા, તેથી વચનબળ તૂટી જાય. જૂહું બોલીને સ્વભચાવ કરે, સત્યના આગ્રહ ને દુરાગ્રહ કરે તો ય વચનબળ તૂટી જાય. તેથી બધી વાણી નબળી પડતી જાય, વીક થતી જાય. અને ‘વીક’ થતી જાય એટલે પછી અહૂંકારે કરીને કાર્યકારી કરવી પડે કે ‘જવું જ પડશે, કરવું જ પડશે.’ બાકી આમ સહેલે કાર્યકારી ના હોય.

વચનને સિદ્ધ તો કરવું પડશે ને ? વચનબળ માટે તો વચનના નિયમોમાં આવવું પડશે ને ? આ તો જૂહું બોલીને છેતરીને વાણીને જેણે વ્યભિચારી કરી છે, એનું કોણ માને ?

જો વાણી એવી નીકળે કે સામાના હૃદયને ઘા કરે તો બીજા ભવમાં વાણી હપૂચી ખેંચાઈ જાય,

દસ-પંદર વર્ષ મુંગો રહે.

એકલું જ સત્ય બોલો અને પાછો સત્યનો આગ્રહ ના પકડી રાખો તો વચનબળ પાછું ઉત્પણ થાય. જો વસ્તુનો દુરુપયોગ થાય તો તેનું વચનબળ ઊતરી જાય. જૂહું બોલીને પોતાનો સ્વભચાવ કરે, તેથી તો મન- વાણી બદ્યું ફેકચર થઈ જાય. સત્ય બોલે પણ એની પાછળ ભાવના કેવી જબરદસ્ત હોવી ઘટે !

વાણીનો ખોટો-અવળો ઉપયોગ કર્યો તેથી વચનબળ જતું રહે. વાણીનો કોઈ પણ જાતનો અપવ્યાય ના થાય. વાણીને કોઈ પણ વિભાવિક સ્વરૂપે ન લઈ જાય તો વચનબળ ઉત્પણ થાય.

જેટલું તને સમજાય, તેટલું સત્ય બોલજે. ના સમજાય ત્યાં ના બોલે, તેનો વાંધો નથી. તો એટલું વચનબળ ઉત્પણ થાય. ‘કોઈને દુઃખ થાય એવું નથી બોલવું’ એમ નક્કી કરવું ને ‘દાદા’ પાસે વચનબળની શક્તિ માગ માગ કરવી, એનાથી તે પ્રાપ્ત થશે. અમારું વચનબળ અને તમારી દ્રઢ ઈરછા હોવી જોઈએ. અમારું વચનબળ તમારા સર્વ અંતરાયો દૂર કરી આપે. તમારી પરીક્ષા થાય, પણ પાર ઊતરે.

રાજાએ રોલ્સ રોયસ ગાડી કચરો ઉપાડવા માટે કેમ વાપરી ?

દુનિયાની સૌથી વધારે વિશિષ્ટ પ્રકારની પ્રખ્યાત એવી રોલ્સ રોયસ ગાડી રાજ્યથાન સાથે પણ સંકળાયેલી છે. અલ્વરના મહારાજા એના જાણીતા ખરીદાર હતા. વળી તેઓ હુંમેશાં એકી સાથે ત્રણ મોટરગાડીઓ ખરીદતા. એકવાર મહારાજ જ્યસિંહ એમની લંડનની મુલાકાત દરમ્યાન સાદા વેશમાં બોન્ડ સ્ટ્રીટ પર ફરી રહ્યા હતા. એમણે રોલ્સ રોયસ ગાડીનો શૉ-રૂમ જોયો અને અંદર જઈ તેમની ગાડીઓની કિંમત અને લાક્ષણિકતા વિશે પૂછપરછ કરી.

શૉ-રૂમના સેલ્સમેને તેમને ગરીબ ભારતીય માનીને તેમનું અપમાન કર્યું અને બહાર ની કળવાનો રસ્તો દેખાડ્યો. આ અપમાન બાદ મહારાજ જ્યસિંહ પોતાની હોટલની રૂમ પર પાછા ફર્યા અને એમના સેવકોને શૉ-રૂમ પર ફોન કરવા કહ્યું કે અલ્વરના મહારાજ થોડી ગાડીઓ ખરીદવા માંગતા હતા. થોડા કલાકો, બાદ મહારાજ પોતાના બાદશાહી પોશાકમાં ઠાઠ સાથે પાછા શૉ-રૂમ પર પહોંચ્યા. એમનું સ્વાગત કરવા શૉ-રૂમની ભોંય પર લાલ રંગની જાજમ બિછાવેલી હતી અને બધા જ સેલ્સમેન એમની આગાળ સન્માનપૂર્વક ઝૂક્યા.

મહારાજાએ શૉ-રૂમમાં રહેલી બધી જ છ એ છ ગાડીઓ એ જ વખતે ખરીદી લીધી અને એની ડિલીવરી સાથેની પૂરી રકમ ચૂકવી દીધી. ભારત પાછા ફરીને એમણે મ્યુનિસિપલ ડીપાર્ટમેન્ટને આ બધી ગાડીઓનો ઉપયોગ, શહેરના કચરાની સફાઈ તથા પરિવહન માટે કરવાનો હુકમ કર્યો. દુનિયાની પ્રથમ કક્ષાની રોલ્સ રોયસ ગાડીઓ અલ્વર શહેરના કચરાના પરિવહન (હેરફેર) માટે વપરાવા લાગી. આ સમાચાર આખી દુનિયામાં ફેલાઈ ગયા. રોલ્સ રોયસ કંપનીની પ્રતિષ્ઠા એક છાસ્યાસ્પદ બાબત બની ગઈ. ચુરોપ કે અમેરિકામાં જ્યારે પણ કોઈ વ્યક્તિ પોતે રોલ્સ

રોયસ ગાડીના માલિક હોવાનો ગર્વ કરે તો લોકો છસીને પૂછે, “કઈ ગાડી? એ જ કે જે ભારતમાં શહેરનો કચરો લઈ જવા માટે વપરાય છે?”

રોલ્સ રોયસ ગાડીની કંપનીની પ્રતિષ્ઠાને સખત ફટકો લાગતાં એમનું વેચાણ ઘટતું ગયું અને વાર્ષિક આવક તળિયામાં આવી ગઈ.

રોલ્સ રોયસ કંપનીના માલિકોએ ભારતમાં મહારાજા જયસિંહની ક્ષમા માંગતો તાર મોકલ્યો અને રોલ્સ રોયસ ગાડીઓમાં કચરાની હેરફેર બંધ કરવાની વિનંતી કરી. તદુપરાંત મહારાજાને છ નવી ગાડીઓ મફતમાં આપવાની ઓફર કરી.

જ્યારે મહારાજા જયસિંહ જોયું કે રોલ્સ રોયસ કંપનીને બોધપાઠ મળી ગયો છે. એમણે એ ગાડીઓ કચરો ઉપાડવા માટે વાપરવાની બંધ કરી.

આ રીતે શો-રૂમના સેલ્સમેનના બેભાનપણાથી બોલાયેલા શબ્દોની આડકતરી રીતે રોલ્સ રોયસ કંપનીની ખ્યાતિ પર ભારે અસર થઈ.

ભગવાન મહાવીર

મગવાન મહાવીરના સમયમાં, રાજગિરિ શહેર પાસે આવેલા વૈભવગિરિ કુંગાર પર એક લોખુર નામનો લુટારો રહેતો હતો. એ ચોરી કરવામાં નિપુણ હોવાથી ક્યારેય પકડાતો ન હતો. એને એક દીકરો હતો જેનું નામ રોહિણ્ય હતું. એ પણ પિતાનું અનુસરણ કરી ચોરી-લૂટફાટનો ધંધો કરતો હતો અને એમના કરતાં પણ વધારે નિપુણ અને હોશિયાર હતો. એ અમીરોને લૂટીને ગરીબોને મદદ કરતો અને એટલે લોકો એને પકડવામાં રાજના સૈનિકોને સહાય ન 'તા કરતા.

સમય જતાં લોખુરનો અંત સમય આવ્યો અને એણે રોહિણ્ય પાસે એવું વચન માંગ્યું કે એ ક્યારેય ભગવાન મહાવીરનો ઉપદેશ નહીં સાંભળો. મરણ પથારીમાં પડેલા પિતાને રોહિણ્યે વચન આપ્યું. પિતાના મૃત્યુ પછી રોહિણ્યની ધાક વદી ગઈ અને સંપન્ન લોકોની કિમતી વસ્તુઓની સલામતી રહી નહીં. એની ચોરીઓના ત્રાસની વાતો છેક શ્રેણિક રાજ સુધી પહોંચી અને એમણે રોહિણ્યને પકડવાની જવાબદારી સૌથી વધુ બુદ્ધિશાળી અને વિચક્ષણ મુખ્યમંત્રી અભયકુમારને સોંપી.

એકવાર રોહિણ્ય મહાવીર ભગવાનના ઉતારા પાસેથી પસાર થઈ રહ્યો હતો. એણે એના કાન હાથથી બંધ કરી દીધા હતા જેથી એને ભગવાનની વાણી ન સંભળાય. પરંતુ, સંયોગવશાત એના પગમાં ધારદાર કાંટો ઘૂસી ગયો અને એ કાંટો કાટવા એને કાન

પરથી હાથ હંટાવવાની ફરજ પડી. એ કાંટો કાઢી રહ્યો હતો ત્યારે ભગવાનની વાણી એના કાનમાં પડી, જે આ પ્રમાણે હતી

“મનુષ્ય યોનિ બધા જ પ્રકારની યોનિઓમાં ઉતામ છે કારણકે આ યોનિમાં જ મોક્ષ મળે એમ છે. સારા કર્મો કરીને જુવ સ્વર્ગમાં જઈ શકે છે, જ્યાં બધા જ પ્રકારના સુખ અને ભોગવિલાસ ઉપલબ્ધ છે. આ સ્વર્ગવાસીઓ જ્યારે ચાલે છે ત્યારે તેમના પગ જમીનને અડતા નથી, એમનો પડછાયો પડતો નથી, એમની આંખો સ્થિર હોય છે - ઝપકતી નથી. આ ઉપરાંત એમણે ગળામાં પહેરેલો ફૂલોનો હાર કરમાતો નથી.”

આ ઘટના પછી રોહિણ્ય એક ખેડૂતનો વેશ ધારણ કરી શહેરમાં ચોરી કરવાના દરાદાથી નીકળ્યો પણ રસ્તામાં જ અભયકુમારના કુશળ સૈનિકોએ એને પકડી પાડ્યો અને જેલમાં પૂરી દીધો. બીજા દિવસે એને રાજ દરબારમાં લાવવામાં આવ્યો. દરબારમાં રાજાએ એને પૂછ્યું ત્યારે એણે જણાવ્યું કે એનું નામ દુર્ગાચંદ્ર છે અને શાલીગ્રામ ગામનો ખેડૂત છે. એ રાજધાની રાજગિરિમાં આવ્યો હતો અને પાછો શાલીગ્રામ જઈ રહ્યો હતો ત્યારે સૈનિકો એને બંદી બનાવી લીધો. આ વાતની શાલીગ્રામના લોકોએ પુષ્ટિ આપી. આમ, ખેડૂતના સ્વાંગમાં પકડાયેલા રોહિણ્યને લુટારો સાબિત કરવો અધિકું હતું.

રોહિણ્યનું આવું કથન સાંભળ્યા પછી એની પાસે એનાં કુકર્મો કબૂલ કરવવાનું કામ ફરી અભયકુમારને સૌંપવામાં આવ્યું. રોહિણ્યની દાર પીવાની લતની જાણકારી હોવાથી એને ભરપૂર દાર પીવડાવવામાં આવ્યો, જેથી એ નશામાં ચૂર થઈને ભાન ભૂલી જાય. બેભાન અવસ્થામાં રોહિણ્યને સુંગાધીદાર ઉતામ વરાં અને દાગીના પહેરાવી સૌથી ઊંચા ઉપરના માળે એક વિશાળ અને સુશોભિત ભવનમાં સુવડાવવામાં આવ્યો.

ભાનમાં આવતા રોહિણ્યે પોતાની આજુબાજુ ભવ્ય, વૈભવશાળી અને અદ્ભુત વાતાવરણ જોયું અને એ તો વિસ્મય પામી ગયો. સ્કફિની દીવાલો, છત, ભોય; મખમલના ગાદલાવાળો રંદનના લાકડામાંથી બનાવેલ પલંગ, મંદ મંદ સંભળાતું મધુર સંગીત, અષ્ટરા જેવી દેખાતી નૃત્યાંગનાઓનું ચુચિકર નૃત્ય, ગાયન-વાદન માટે તૈયારી કરી રહેલા ગંધર્વો, વગેરે જોઈને એને લાગ્યું કે જાણે એ સ્વર્ગમાં જ છે. વિસ્મિત રોહિણ્યે એની સેવા માટે ઉપસ્થિત એક ચુવતીને પૂછ્યું કે, “આ કઈ જગ્યા છે?” ચુવતીએ જવાબ આપ્યો કે, “આપ આ સ્વર્ગલોકના નવા રાજ છો અને આ દૈવી વૈભવ આપના ભોગવિલાસ માટે છે.”

“મારા જેવા લુટારાને સ્વર્ગના સુખો મળી શકે?” એ વિચારવા લાગ્યો. એને યાદ આવ્યું કે પોતે ગરીબો અને જરૂરિયાતવાળા લોકોને મદદ કરતો હતો એટલે આવું થયું હશે. એને ભગવાનના ન્યાય પર શ્રદ્ધા બેઠી, પણ તો ય મનમાં શંકા ઊઠી કે, “આ અભયકુમારની કોઈ યોજના તો નહીં હોય ને?” એની આજુબાજુનું વાતાવરણ એટલું આછલાદક અને વાસ્તવિક હતું કે કોઈ તારણ નીકળી ન શકે એટલે એણે નક્કી કર્યું કે શું બને છે એ જોઈએ.

થોડા સમય પછી કિમતી પોષાક અને આભૂષણોથી સજ્જ એવા એક દૈવી પુરુષે પ્રવેશ કર્યો. એના હાથમાં એક સોનાની છડી હતી અને એક ચોપડો હતો.

“તમારા નવા રાજ જાગી ગયા?” એણે એક સેવિકાને પૂછ્યું. સેવિકાએ જણાવ્યું કે એ હમણાં જ ઊઠ્યા છે અને સંગીત સમારોહ માટે તૈયાર થઈ રહ્યાં છે. “સંગીત સમારોહ શરૂ થાય એ પહેલાં હું જોઈ લઇ

કે એમના આગમનની બધી તૈયારીઓ યોગ્ય રીતે કરવામાં આવી છે કે નહીં. અને એમની પાસેથી સ્વર્ગલોક માટે જરૂરી થોડી માહિતી પણ લઈ લઈ.”” બોલતાં બોલતાં એ રોહિણ્ય પાસે પહોંચ્યા અને પોતાનો ચોપડો ખોલી, એમણે રોહિણ્યને કહ્યું કે આ સ્વર્ગના સુખો સાંપડક્યા એ પહેલાં પૂર્વજન્મમાં કેવા પુણ્યકર્મો કર્યા હતાં એ જણાવો.

આ સમય દરમ્યાન રોહિણ્યને સ્વર્ગના દેવીદેવો વિષેની ભગવાન મહાવીરની દેશના એના કાને પડી હતી એ યાદ આવી. એણે જોયું કે એની આસપાસના લોકોના પગ જમીન પર છે, એમના શરીરનો પડછાયો પડે છે અને તેઓ મનુષ્યની જેમ આંખો પણ પટપટાવે છે. એ તરત જ સમજી ગયો કે આ સાચું સ્વર્ગ નથી પણ પોતે કરેલી ચોરીના પુરાવા મેળવવા માટે અભયકુમાર દ્વારા રચાયેલ માચાલ છે. આમ સમજાયા પછી એણે જવાબ આપ્યો કે પૂર્વ જન્મમાં એણે યોગ્ય કાર્યો માટે દાન કર્યું હતું, મંદિરો બનાવડાવ્યા હતાં, તીર્થસ્થાનોની જાત્રા કરી હતી અને લાયકાત ઘરાવતા અને જરૂરિયાતવાળા લોકોને મદદ કરી હતી. એના કથનની નોંધ કરી, દેવે એને ગયા જન્મમાં ખોટા કામ કરી મજા માણી હોય એવા કાર્યો વિષે જણાવવા કહ્યું. રોહિણ્યે ચતુરાઈથી જવાબ આપ્યો કે એ સ્વેચ્છાએ, સમજણપૂર્વક ખરાબ કાર્યોથી દૂર રહ્યો જેના કારણે એને સ્વર્ગમાં સ્થાન મળ્યું છે. રોહિણ્યના આવા જવાબથી અભયકુમારની યોજના નિષ્ફળ ગઈ અને એને એક નિર્દોષ ખેડૂત તરીકે (જે હોવાનો એણે દાવો કર્યો હતો) છોડી દેવામાં આવ્યો.

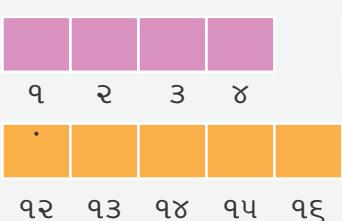
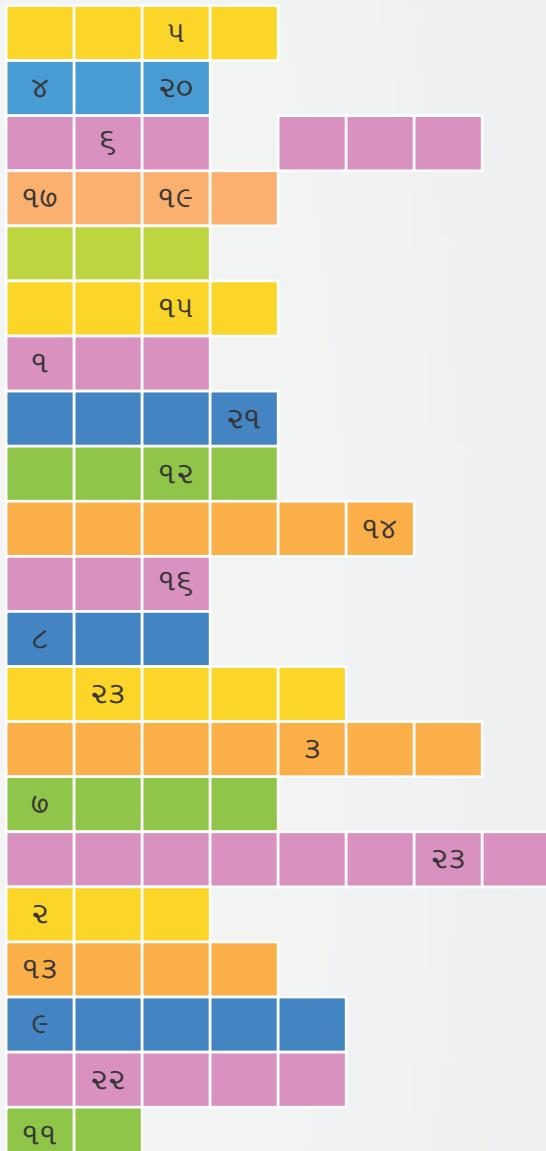
છૂટ્યા પછી રોહિણ્યને થયું કે આકસ્મિક રીતે ભગવાન મહાવીરની વાણી સાંભળવાથી એ બચી ગયો, તો ભગવાનની વાણી નહીં સાંભળવાની પિતાની સલાહ કેવી રીતે યોગ્ય કહેવાય? “આકસ્મિક રીતે સાંભળેલી વાણી આટલી ઉપયોગી નિવડે તો કલ્યના કર કે એમના ઉપદેશથી કેટલો ફાયદો થાય?” એણે પોતાની જાતને પૂછ્યું. “શું એણે આટલાં વર્ષો ભગવાનની વાણી નહીં સાંભળીને વેડફી કાઢ્યા?” લાંબી વિચારણા પછી એણે નક્કી કર્યું કે ભગવાન મહાવીર પાસે જઈ, એમનું શરણું સ્વીકાર્યી, એમના ચરણોમાં સેવા કરવી. એ ભગવાન પાસે ગયો અને ભગવાનને નમૃતાથી વિનંતી કરી કે એનો શિષ્ય તરીકે સ્વીકાર કરે અને એને દીક્ષા લેવાની રજ આપે. ભગવાને કહ્યું કે દીક્ષા લેતાં પહેલાં, એ રાજ પાસે જઈ, પોતાની સાચી ઓળખાણ આપી, પોતાના બધા પાપોની કખૂલાત કરે.

રોહિણ્યે રાજુરબારમાં જઈ બધાની સામે રાજાને પોતાની સાચી ઓળખાણ આપી અને પોતે કરેલી ચોરીઓની કખૂલાત કરી, સજ ભોગવવાની તૈયારી બતાવી. સાથે અભયકુમારને લુંટનો માલ સ્વીકારવા વિનંતી કરી. રોહિણ્યનો પશ્ચાતાપ અને વૈરાગ જોઇને રાજાએ એને માર્કી આપી સાધુ બનવાની છૂટ આપી.

ભૂતકાળમાં પોતે કરેલા પાપકર્મને ધોવા રોહિણ્યે છુદયપૂર્વક ખૂબ પસ્તાવો કર્યો અને આકરું તપ કર્યું. વૃદ્ધાવસ્થામાં ભગવાન મહાવીરની આજ્ઞા લઈ સંથારો (મૃત્યુપર્યત અન્ન-જળનો ત્વાગ કરી, દ્વારાન કરવું) કર્યો અને દેહવિલય પછી સ્વર્ગ ગયો.

મિત્રો, અહીં આપણે જોયું કે મહાવીર ભગવાનના શબ્દોની અસર કેવી હતી કે એક લુટારો પણ સ્વર્ગમાં જઈ શકયો.

૧. દવાસ્થાદ
૨. રક્ખો
૩. એવાનો તસિદ્ધાં
૪. હુંરકાઅ
૫. જીઅવ
૬. નપમાઅ
૭. ધનાસા
૮. ધરાવિના
૯. કિસતમ
૧૦. એટ્ક્લીવકોટેંટ
૧૧. પાસ્વાત
૧૨. કોરટ
૧૩. ફિયસાકન્ટિ
૧૪. જિયકસાલોલકો
૧૫. વિન્સાનેડ
૧૬. યકબ્બિલરમસસ્ટે
૧૭. તિછયા
૧૮. શુતદ્ધિચિ
૧૯. માપાલેનય
૨૦. લાજહોળલી
૨૧. ફીમા

જવાબ - સાધજીક વાગી એટલે જેમાં ડિચિયાશ અહેંકાર ના હોય ! (આપણસુધી - ખાલી)

5

કલમ

“વાણી કેવી રીતે સુધારવી? કઠોર(દુઃખદાયી) શબ્દો કેવી રીતે ટાળવા?” પરમ પૂજય દાદાશ્રીએ વાણી કેવી હોવી જોઈએ એનો ઉત્તેખ તેમની નવ કલમોમાંની પાંચમી કલમમાં કર્યો છે.

તો ચાલો, આપણે એ કલમ દ્વારા દાદાશ્રી શું કહે છે એ જાણીએ...

“હે દાદા ભગવાન મને કોઈપણ દેખારી જીવાત્મા સાથે કચારેચ પણ કઠોર ભાષા, તંતીલી ભાષા ન બોલાય, ન બોલવાય કે બોલવા પ્રત્યે ન અનુમોદાય એવી પરમ શક્તિ આપો. કોઈ કઠોર ભાષા, તંતીલી ભાષા બોલે તો મને મૃદુ, અજુ ભાષા બોલવાની શક્તિ આપો.”

દાદાશ્રી : કઠોર ભાષા નહિ બોલવી જોઈએ. કો ‘કની બોડે કઠોર ભાષા બોલી ગયા ને તેને ખરાબ લાગ્યું તો આપણે એની રિબર્ઝમાં કહેવું કે, ‘ભાઈ, મારી ભૂલ થઈ ગઈ, માફી માગું છું’ અને રિબર્ઝમાં ના કહેવાય એવું હોય તો પછી અંદર પસ્તાવો કરવો કે ભાઈ, આવું ના બોલાય.

પ્રશ્નકર્તા : અને ફરી વિચાર કરવો જોઈએ કે આવું ના બોલાય.

દાદાશ્રી : હા. એ વિચાર કરવો જોઈએ ને પસ્તાવો કરવો જોઈએ. પસ્તાવો કરે તો જ એ બંધ થાય. નહીં તો એમ ને એમ બંધ થાય નહીં. ખાલી બોલવાથી બંધ ના થાય.

પ્રશ્નકર્તા : મૃદુ, અજુ ભાષા એટલે શું ?

દાદાશ્રી : અજુ એટલે સરળ હોય અને મૃદુ એટલે નમૃતાવાળી. અત્યંત નમૃતાવાળી હોય ત્યારે મૃદુ કહેવાય. એટલે સરળ ભાષા અને નમૃતાવાળી ભાષાથી આપણે બોલવું અને એવી શક્તિ માગવી, તો એમ કરતાં કરતાં એ શક્તિ આવશે. કઠોર ભાષા બોલ્યા ને દીકરાને ખરાબ લાગ્યું તો તેનો પસ્તાવો કરવો. અને દીકરાનેય કહી દેવું કે ‘હું માફી માગું છું. હવે ફરી આવું નહીં બોલું.’ આ જ વાણી સુધારવાનો રસ્તો છે અને ‘આ’ એક જ કાંલેજ છે.

પ્રશ્નકર્તા : તો કઠોર ભાષા ને તંતીલી

ભાષા અને મૃદુતા ને અજુતા એ ભેદ શું ?

દાદાશ્રી : ઘણાં કઠોર ભાષા બોલે છેને કે, ‘તું નાલાયક છે, બદમાશ છે, ચોર છે.’ જે શબ્દો આપણે સાંભળ્યા ના હોયને ! કઠોર બોલની સાથે આપણું છંદય સ્તંભિત થઈ જાય. એ કઠોર ભાષા જરાકે પ્રિય ના પડે. ઊલટું મનમાં બહુ થાય કે આવું ક્યાંથી આ પાછું !! કઠોર ભાષા, એ અહૂકારી હોય અને તંતીલી ભાષા એટલે શું ? સ્પર્ધામાં જેમ તંત હોય છેને ? ‘જો મેં કેવી સરસ રસોઈ બનાવી અને એને તો આવડતી જ નથી.’ એવું તંતે ચટે, સ્પર્ધામાં ચટે. એ તંતીલી ભાષા બહુ ખરાબ હોય કઠોર ને તંતીલી ભાષા બોલાય નહીં. ભાષાના બધા જ દોષો, આ બે શબ્દોમાં આવી જાય છે. એટલે નવરાશનો ટાઇમ આવે તો ‘દાદા ભગવાન’ પાસે આપણે શક્તિઓ માગ માગ કરવી. કંઠંગુ બોલાતું હોય તો એની પ્રતિપક્ષી શક્તિ માગવી કે મને શુદ્ધ વાણી બોલવાની શક્તિ આપો, સ્યાદ્વાદ વાણી બોલવાની શક્તિ આપો, મૃદુ-અજુ ભાષા બોલવાની શક્તિઓ આપો. આવું માગ્યા કરવું. સ્યાદ્વાદ વાણી એટલે કોઈને દુઃખ ના થાય એવી વાણી.

દાદાશ્રીએ આપેલી નવ કલમો

www.dadabhagwan.org

પર વિસ્તાર્પૂર્વક જાણવા મળશે.

Dada bhagwan parivar

2018 Summer for CAMPs youth

૧૩ થી ૧૬ વર્ષ યુવાન ભાઈઓ તથા બહેનો

ગૃહ્ય A		ગૃહ્ય B		
સ્થળ	ભાઈઓ	સંપર્ક	બહેનો	સંપર્ક
સીમંધર સીટી	-		૨૫-૨૬ એપ્રિલ	૦૭૯-૩૮૮૩૦૮૩૮
સુરત	૫-૬ મે	૮૮૮૮૬૮૮૬૬૭	૩૦ એપ્રિલ, ૧મે	૮૬૦૧૨૮૧૦૨૪
સુરત-રોંડેર	-	-	-	-
બરોડા	૫-૬ મે	૮૦૩૩૫૧૪૭૪૮	૩૦ એપ્રિલ, ૧મે	૮૬૨૪૮૫૨૬૦૨
સુરેન્દ્રનગર	૬ મે	૮૮૮૮૧૭૭૮૯૩	૩૦ એપ્રિલ	૮૭૨૬૧૦૮૪૩૪
ભરુચ	૬ મે	૮૮૭૪૨૮૮૯૯૭	૪-૫ મે	૮૪૨૭૧૦૫૪૪૩
ભુજ	૬ મે	૮૮૨૪૮૮૯૯૬૦૦	૩-૪ મે	૮૪૨૭૧૭૧૮૭૬
ગાંધીયામ	૬ મે	૮૭૨૬૨૦૨૫૭૦		
રાજકોટ	૫-૬ મે	૮૮૨૫૩૧૭૬૦૭	૩-૪ મે	૭૬૨૩૮૪૪૩૧૬
ધોરાજ				
જૈતપુર			૨૪-૨૫ એપ્રિલ	૮૧૭૩૬૭૪૪૦૪
મોરબી				
જામનગર	૬ મે	૮૪૨૮૩૧૫૧૦૮		
ભાવનગર	૬ મે	૮૮૨૪૩૪૪૪૪૨૫	૨૮ એપ્રિલ	૮૮૨૪૩૪૪૪૨૫
મહેસૂલા	૬ મે	૮૮૭૯૧૧૨૮૮૪		
આણંદ			૧૬-૧૭ જૂન	૮૮૨૪૧૧૦૧૭૦
અંકલેશ્વર			૧૬-૧૭ જૂન	૮૦૫૪૦૩૦૪૭૦
મુંબઈ			૨-૩-૪ મે	૮૮૧૯૭૯૮૮૩૫૪
વેરાવળી	૬ મે	૮૦૩૩૦૬૮૬૬૪	૧૦ જૂન	૮૬૩૮૮૦૪૮૨૦
ગોધરા	૬ મે	૮૮૭૯૧૦૮૫૨૮		
જુનાગઢ	૬ મે	૮૭૨૬૭૫૪૫૭૧		
અમદાવાદ	૫-૬ મે	૮૩૨૭૦૭૨૮૪૫	૨૮-૨૯ એપ્રિલ	૮૮૨૫૦૪૭૦૩૮
ગૃહ્ય E - યુવાન બહેનો ૧૩ થી ૨૧વર્ષ			ગૃહ્ય F યુવાન ભાઈઓ ૧૭થી ૨૧વર્ષ	
સીમંધર સીટી	૬-૭-૮ મે	૦૭૯-૩૮૮૩૦૮૩૮	૨૭-૨૮-૨૯ એપ્રિલ	૦૭૯-૩૮૮૩૦૮૩૮

સમર કેમ્પમાં ભાગ લેનાર મહિતમાના હૃદાનંદના વર્ષના યુય ભાઈઓ માટે આ વખતે સેવા વીમ અંતર્ગત સમર કેમ્પ દરમ્યાન તેઓ એક સ્પેશિયલ ઇવેન્ટ કરશે જેમાં દરેક મહિત્તા પણ આવી શકશે, વધારે વિગત માટે જે તે સેન્ટરમાં આપેલ કોન્ટેક્ટ નંબર પર ફોન કરવા વિનંતી.

નોંધા : (૧) સમર કેમ્પમાં ભાગ લેવા માટે આપના નજીકના સેન્ટર પર રજિસ્ટ્રેશન કરાવવું જરૂરી છે. રજિસ્ટ્રેશન ચાર્જ નોન રિફંડબલ રહેશે. ૨) રજિસ્ટ્રેશન માટે બાળક/ યુવાનની ઉમર અને ધોરણ પ્રમાણે જે વિભાગો પાડીને તારીખો નક્કી થાક છે તે મુજબ થશે. જે તે સમર કેમ્પની તારીખના ૫ દિવસ અગાઉ રજિસ્ટ્રેશન બંધ કરવામાં આવશે. ત્યાર બાદ રજિસ્ટ્રેશન માટે તત્કાલ ચાર્જ લેવામાં આવશે. ૩) સીમંધર સીટી સમર કેમ્પ માટે રજિસ્ટ્રેશન ત્રિમંદિર સંકુલના 'સ્ટોર ઓફ હેપીનેનેસ'માં સવારે ૮-૩૦ થી ૧૨, સાંજે ૪ થી ૭ દરમ્યાન જે તે સમર કેમ્પના ૫ દિવસ અગાઉ સુધી રૂબરૂ થાક શકશે, આ રજિસ્ટ્રેશન ૨૦ માર્યાદી કરવામાં આવશે.

For more information

<http://kids.dadabhagwan.org> <http://youth.dadabhagwan.org>

વર્ષ: ૫, અંક : ૧૨
સત્તી અંક : ૬૦
એપ્રિલ ૨૦૧૮

Date of Publication: 22nd of Every Month
RNI No. GUJENG/2013/53112
Reg. No. G-GNR-311/2017-2019
Valid up to 31-12-2019
LPWP Licence No . PMG/HQ/080/2018
Valid up to 31-12-2019
Posted at Adalaj Post Office
on 22th of every month

યુવાન Junior

A Fun Event
For Spiritual development of youth

for Junior youth boys (13-16yrs)

Fees Only
1600/-

9 to 13 May

નોંધ : બધા રજીસ્ટ્રેશન કરાવનારા યુવાન મિત્રોને ઉતારાની વ્યવસ્થા જાતે કરવાની રહેશે.
તેમજ કેભ્ય દરમિયાન જમવાની કુપન યુવાન મિત્રોએ જાતે કરવાની રહેશે. પીકનીક
દરમિયાન જમવાની વ્યવસ્થા કરવામાં આવશે.

સ્થળ : સીમંઘર સીટી

Registration: youth.dadabhagwan.org

Send your suggestions and feedback at: akramyouth@dadabhagwan.org

Printed and Published by Dimple Mehta on behalf of Mahavideh Foundation-Owner.

Printed at : Amba Offset, B-99, GIDC, Sector-25, Gandhinagar – 382025.

